

haar levendig blijven. Naar waarde werden ook zijne gaven geschat bij andere geleerde Genootschappen, waarvan hij de eervolste blijken ontving.

Drie Correspondenten verloor deze Klasse in hetzelfde tijdsgewricht: twee in hoogen ouderdom, de derde echter, de Heer A. VAN DER HOOP JR., in de kracht van den mannelijken leeftijd. Uit een deftig Rotterdamsch geslacht geboren, overleed hij aldaar in de maand November des vorigen jaars, in veertigjarigen ouderdom. Geene bepaalde geleerde opvoeding genoten hebbende, had hij zijne ontwikkeling hoofdzakelijk aan eigene oefening, in uren aan dagelijksche bezigheden uitgewoerd, te danken. Reeds vroeg straalde zijn groote aanleg voor Dichtkunst en Tooneel-poëzij door. Zijne voortbrengfelen, hoe veelvoortig ook van inhoud en waarde, naar oordeel van bevoegde kenners, bevestigden denzelfden en verwierven hem daarvan den onbetwistbaren lof. Gij, Mijne Heeren, zult ook hier van mij niet verwachten, dat ik, onbevoegde, over derzelve betrekkelijke waarde een oordeel zoude vellen, of maar zelfs eene beredeneerde keuze U aanbieden. Dit zij verre. Mag ik mijn gevoel uiten, dan waren vele zijner gelegenheden niet ondoelmatig in hunne strekking, om het goede te huldigen en te bevorderen, en hadden gedeelten zijner Dichtstukken ontegenzeggelijke verdiensten. Derzelve gretige opname zoude kunnen getuigen, dat het lezend Publiek er veel genoeg in schiep. Het *nonum prematur in annum* werd echter te veel vergeten, en meerdere zorg zoude meerdere schoonheden ten gevolge gehad hebben. Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Lid van vele Inlandsche Maatschappijen en Genootschappen, viel hem vroeger eene Vorstelijke onderscheiding en vereerend blijk van goedkeuring ten deel van wege den Keizer van *Rusland*, en later een voortgelijk van den Grootvorst van dat magtig Rijk, bij de toezending van zijn Dichtstuk *Columbus*.

Mr. JAN WILLEM DE CRANE, Ridder van de Orde van den Nederlandschen Leeuw, Hoogleraar aan *Franckers Athenaeum*, geboren te *Hoorn*, overleed in eerstgenoemde plaats in den ouderdom van bijna 84 jaren, den 31sten Maart dezes jaars. Meer dan 50 jaren beoefende hij in

in *Vrieslands* Minerva-Stad verschillende vakken van Wetenschappen en Letteren, was hij zijne aangenomene Vaderstad in verschillende betrekkingen ten dienste, en schiep hij er behagen in, om de verdiensten van *Vriesland* en deszelfs Ingezetenen te doen erkennen. Van daar deszelfs bijzonderheden van de Familie HEMSTERHUIS, de Letter- en Geschiedkundige Verzameling, biographische bijdragen bevattende, door hem in het voorleden jaar uitgegeven, en andere verschillende bijdragen ginds en elders uitgekomen. Zijne nagedachtenis zal bij zijne betrekkingen en vrienden aanhoudend geëerd blijven, en het goede in zijne langdurige loopbaan gesticht hem eenmaal tot kroone verftrekken.

De tweede grijsaard aan de Klasse ontvallen, is de Wel-Eerwaarde Heer JAC. ALBERTUS STRESO. Hoewel de zoon van een Kapitein in 's Lands dienst, waren zijne Voorvaderen reeds van vroege tijden af Bedienaren des Euangeliums, waarvan onder anderen een, die Predikant in 's *Gravenhage* was, voorkomt in de Geschiedenis der XVII^{de} Eeuw. Zelf Leeraar in de Nederlandsche Hervormde Kerk, sedert den jare 1790, bij onderscheidene Gemeenten, laatst te *Dordrecht*, werd hij hoog geschat als ijverig, wijs, bij uitnemendheid kundig en veel begaafd Leeraar. Benevens de studie, welke naast tot zijn ambt behoort, beoefende hij veel die van Historie, bijzonder Kerkelijke en Vaderlandsche. Als vruchten van dezelve zagen het licht een geschrift over de vier eerste eeuwen der Christelijke Kerk, uitvoerige Levensbeschrijvingen van CONSTANTIJN DE GROOTE en KAREL DE GROOTE, vroeger eene bij TEYLER's stichting bekroonde verhandeling over de Zeden der Voorvaderen. Behalve het Koninklijk-Nederlandsche Instituut, erkenden de Leidfche Maatschappij van Letterkunde en het Utrechtsche Genootschap zijne verdiensten, die hem, gelijk ook zijne hoedanigheden, de liefde en hoogachting van velen deden verwerven.

Tot hiertoe in deze treurige herinneringen voortgeschreden, is het mij aangenaam, uwe aandacht eenige oogenblikken dankbaar te kunnen verpozen, met de genoegelijke vermelding van het voorregt door de Derde en Vierde Klasse genoten, van geen harer Effective Leden in dit tijdvak tot hooger werkkring opgeroepen te zien. Het behaagde der Voorzienigheid,

hetzij in gemeenschap met andere arbeiders aan het vak van Nederduitsche Spraak- en Woordkennis besteed, zijn genoegzaam bij het Algemeen bekend. Het is in allen geval hier de plaats niet, om in eene ontleding der verdiensten van de onderscheidene Werken te treden, waaronder *Het Woordenboek der Nederlandsche Synonymen*, te zamen met den Heer LANDRÉ uitgegeven, misschien wel de meest blijvende goedkeuring vond.

Aan het getal onzer Correspondenten ontviel in het jaar 1841 te Rotterdam, Jonkheer CORNELIUS ASCANIUS VAN SYPESTEYN, Erfbezitter en Verzamelaar een tijd lang van belangrijke schriftelijke Bescheiden en Autographen, tot Algemeene en Vaderlandsche Geschied- en Geslachtkennis betrekkelijk.

Nog tenzelfden jare en in dezelfde stad ontviel voor altijd aan dit gedeelte onzer Medarbeiders, de Heer ADRIAAN VAN DER HOOP Junior, wiens uitnemendheid van gaven als Dichter en Geletterde even algemeen erkend werd, als zijne wegneming in den leeftijd van negen en dertig jaren met weemoed door ons werd vernomen.

In de derde maand van dit loopende jaar onderging de Klasse op nieuw het verlies van een hoog geachten Correspondent, door het overlijden van M^r. JAN WILLEM DE CRANE, geboortig van Hoorn. Vroeger Rector der Latijnsche Scholen te Dokkum, bekleedde hij van het jaar 1788 tot op zijnen dood het Hoogleeraarsambt in de Latijnsche Letterkunde en in de Geschiedenis te Franeker. Zijne met roem bekende *Verhandeling over Prins JOHAN MAURITS van Nassau*, mitsgaders *over de Geleerde Geslachten der JUNIUSSEN en VOSSIUSSEN*, zoowel als menigerlei andere arbeid aan Vaderlandsche Geschiedenis en Oudheden te koste gelegd, bevestigden zijne regtmatige aanspraak op de betrekking in welke hij sedert het jaar 1820 tot deze Klasse gestaan heeft.

Eenige maanden later ontviel ons nog een vierde, door stand, ouderdom en geleerdheid eerwaardig Correspondent, de Wel Eerwaarde JOHANNES ALBERTUS STRESO, sedert 1821 rustend Predikant. Hij overleed te Arnhem in vijf en zeventig jarigen leeftijd. In het vak van Kerkgeschiedenis verwierf hij zich bijzonderen roem door zijnen arbeid over de *vier eerste Christenoeuven*, zijn